

Pinky Manó Birodalma

2. évf. 4. szám
2021. november-december

Online ismeretterjesztő folyóirat
3-10 éves gyerekek számára

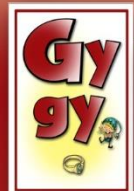
ISSN 2734 - 7133
ISSN-L 2734 - 7133

Őszi-téli rajzverseny!
Határidő: 2021. december 3.

**Mesék, versek, foglalkoztatók
és érdekességek...**

**Gyűjtsd a
betűkártyákat!**

Violet V. Vandor (Vándor Várhegyi Ibolya)

Gyermekkönyvíró és illusztrátor

Gyermekkorától kezdve vonzotta a művészet és az irodalom világa. 1991 óta íróként, illusztrátorként és szerkesztőként dolgozik, és néhány könyve bestseller könyv lett. Több mint 50 könyve jelent meg Romániában, egy pár Magyarországon, valamint könyveket illusztrált amerikai, kanadai és angliai szerzőknek.

2016 és 2018 között nemzetközi versenyeken vett részt Japánban, ahol 7 díjat nyert könyvillusztrációkért, grafikáért, portré- és fantasy regényért. A "Körözsák" című meséjét 2018 óta sikeresen játsszák a Dévai Művészeti Színház színészei.

2020. októberétől magyar és román nyelven adja ki a Pinky Manó Birodalma című ingyenes online folyóiratot, hátrányos helyzetű gyermekek számára. Könyvei nem kaphatók könyvesboltokban, de angol nyelvű kötetei elektronikusan megvásárolhatók az Amazon.com-on. Az eddig csak angol nyelven megjelent könyvei hamarosan magyarul is elérhetőek lesznek. Előrendelésért küldjön üzenetet a magazin e-mail-címére: pinkymano2020@yahoo.com

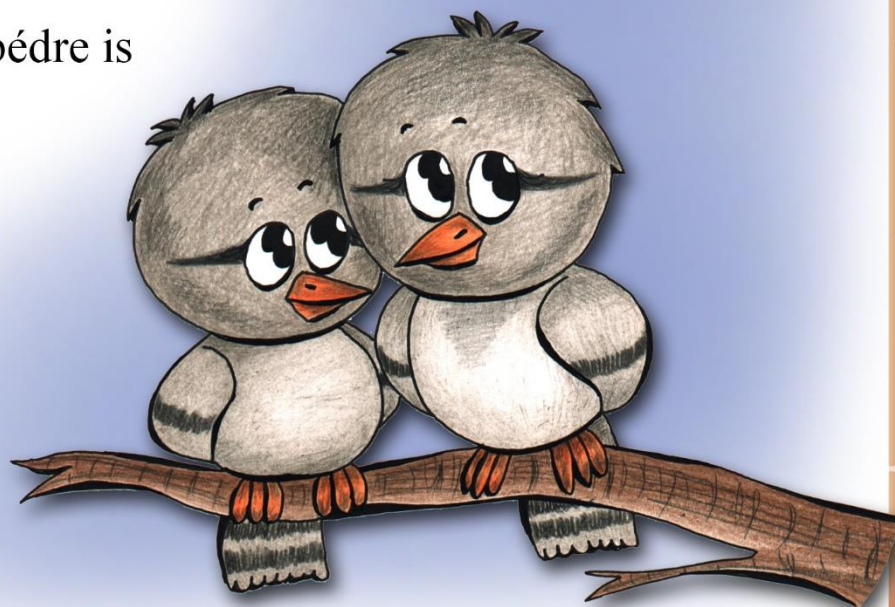
A két cinke

Novemberi deres reggel
Két kis cinke beszélget:
– Honnan tudnánk zsákba tenni
Egy kevéske meleget?

Emlékeznek, hogy volt nyáron,
Napsütötte meleg ágon.
Rózsailat, s madárdal
Kis szemükbe könnyet csal.

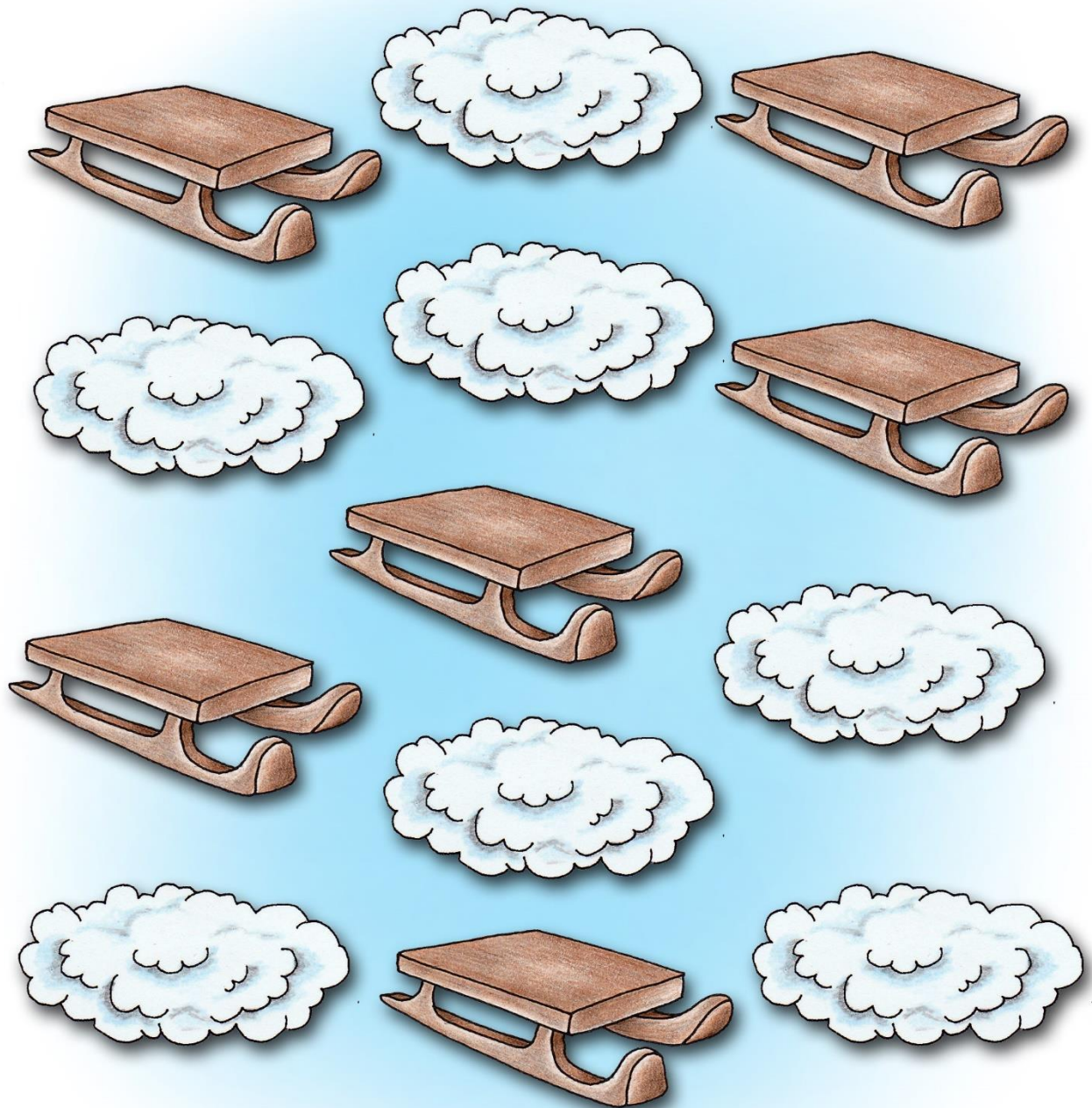
Míg beszélget a két cinke,
Megnyílik egy ablak, s lám,
Tiszta búzát szór párkányra
Egy kékszemű kisleány.

Odaröppen a két cinke,
Feledve a hideget.
Kislány így szól: – Ebédre is
Visszavárlak titeket!

Gy gy

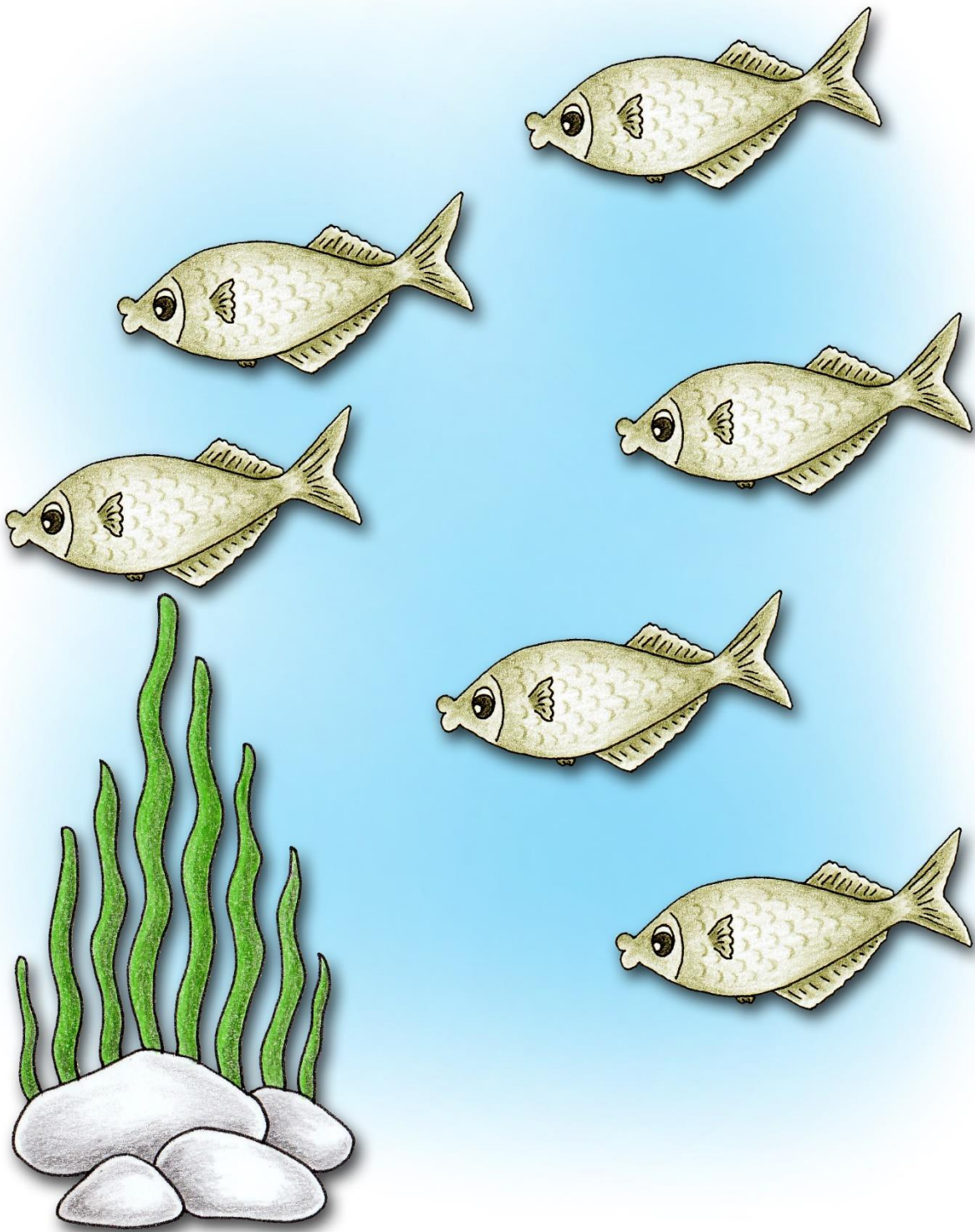
Gyertek gyorsan gyerekek,
Szánkózni egy keveset.
Nem soká tart már a tél,
Esőfelhőt fúj a szél.

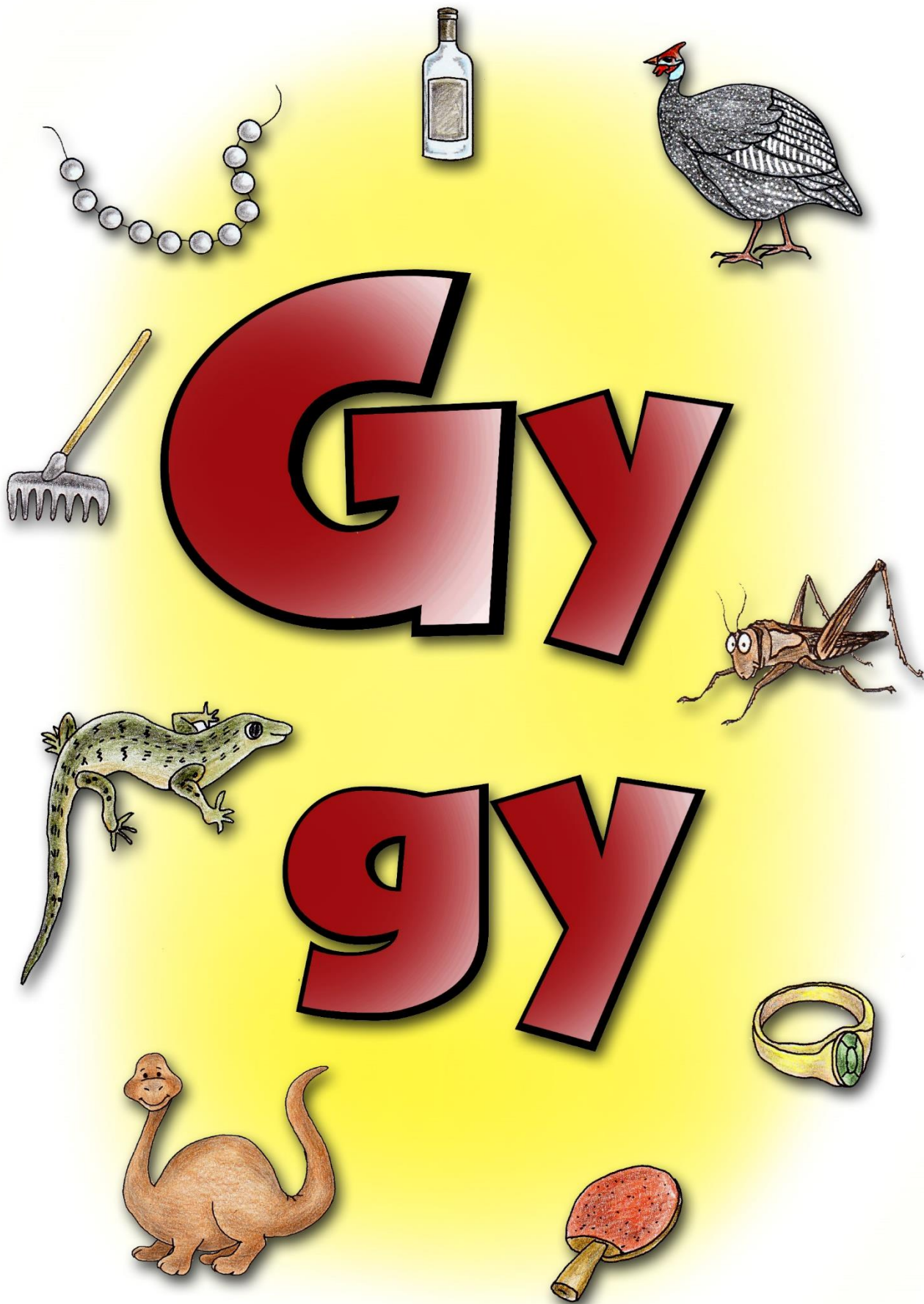
Karikázz be annyi felhőt és szánkót, ahány “gy” betűt látsz a versben!

H h

Aranyhalak úsznak sorban,
Játszadoznak a nagy tóban.
Hullám hátán utaznak,
Oly nagyon jól mulatnak.

Karikázz be annyi halat, ahány “h” betűt látsz a versben!

Karikázd be a **“gy”** betűvel kezdődő dolgokat!

Színezd ki a **“h”** betűvel kezdődő dolgokat!

Betűkártya

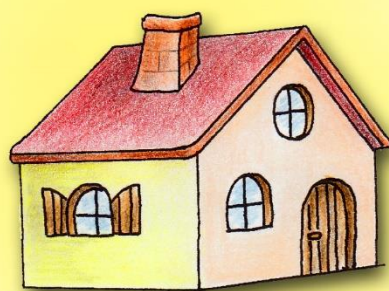
Gy

gy

Gyűjtsd a betűkártyákat! Minden lapban találsz majd két kártyát.

Betűkártya

Gyűjtsd a betűkártyákat! Minden lapban találsz majd két kártyát.

Őszi mese

Egy magas fa legfelső ágán élt a kis falevél. Mostanában **nagyon** szomorú volt. Hiába jött játszani hozzá a szellő, csak nem vidult fel.

– Miért nem hintázol velem? – kérdezte a szellőcske. – Láttam, most mindig egy kismadárral beszélgetsz. Ugyan, mennyivel mulatságosabb ő nálamnál? No, de találok én is más pajtást!

A falevél erre sírva **fakadt**.

– Ne bánts, szellőcske, tudhatnád, mennyire szeretlek, és láthatod, milyen szomorú lett a sorsom. Azelőtt reggelenként arany napsugárban fürödtem, és fecskesereg köszöntött vidám jó reggelt. Most se napsugár, se fecskék. Hová lettek, miért hagytak el? Nézd az arcom! A nagy bánattól egészen megöregedett, már ráncos is, az esőcseppek **NAPHOSSZAT** elülhetnek benne!

A szellő megsajnálta a falevelet. Megsimogatta, vigasztalta, de az úgy zokogott, hogy leszakadt az ágról, és hullt a föld felé.

Nem baj, ha meghalok – gondolta –, úgysem ér már semmit az életem. De a szellő nem hagyta kis barátját: szárnyára **VETTE**, s azt mondta:

– Oda viszlek, ahová akarod! Merre repüljünk?

De a falevél bizony nem tudta.

Éppen akkor egy kismadár szállt a fára. Csodálkozott, hogy nem találta ott a falevelet; máskor már messziről integetett neki, alig várta, milyen híreket hoz.

– Ott van a kismadár – **UJJONGOTT** a falevél –, akivel beszélgetni láttál. Ő megígérte, hogy hírt hoz a fecskékről, talán már tudja is, merre kell utánuk menni!

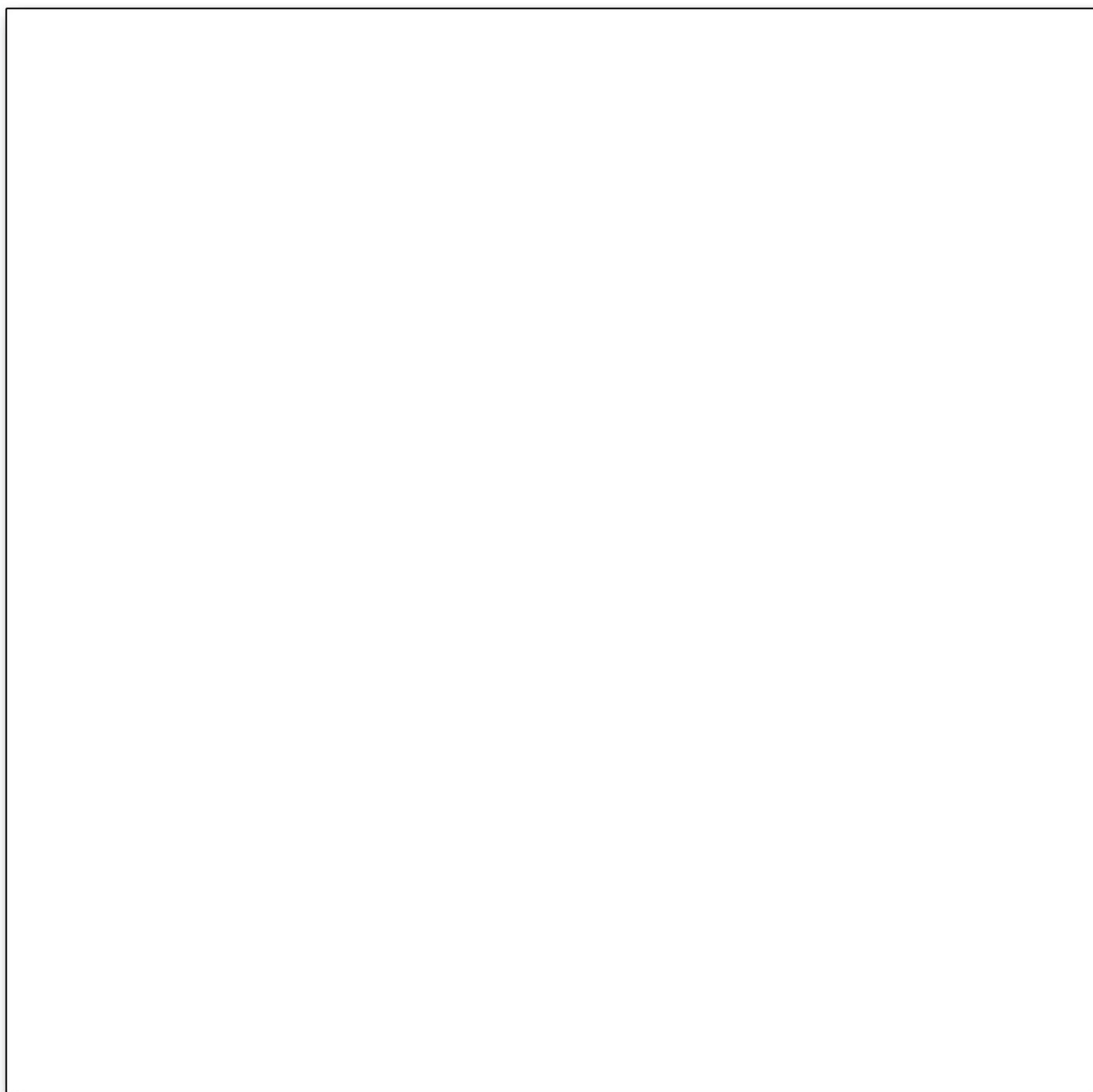
Odarepültek hát hozzá. A kismadár elmondta, hogy egyik pajtása látta, mikor a fecskék összegyűltek s elhatározták, hogy itt hagyják ezt a vidéket, s elindulnak tengerentúlra. Azt beszéltek: ott mindig aranyos napsugár ragyog.

– Menjünk utánuk! – könnyögött a falevél.

A szellő **VEM** kérette magát. Szálltak hegyen-völgyön, erdőkön,

mezőkön, míg csak a tengerhez nem értek. Azon is átszálltak, mikor egy **FECSCKE** suhant el mellettük. Rögtön észrevette a kis falevelet, aki több társával együtt olyan kedves házigazdája volt. Örömeben gyorsan összehívta a fecskéket; de mire odaértek, a falevél már nagyon fáradt volt. A fecskék szépen rátették a csillogó **TENGER** hátára. Ott himbálódzott a ragyogó napsütésben. A fecskék énekeltek, a napsugár mosolygott, a szellő duruzsolt.

– Most már boldog vagyok – sóhajtotta a kis falevél, aztán álomba **RINGATTA** a tenger.

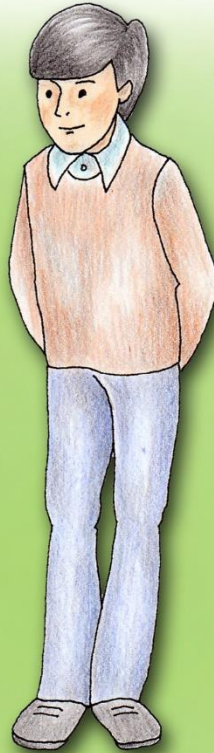
Rajzold le a kis falevél barátait, valamint azt is, mire tették a fecskék a falevelet! Színezd ki a rajzot!

Angol nyelvlecke

FAMILY MEMBERS

Mother

Father

Sister

Brother

Grandmother

Grandfather

Angol nyelvlecke

FAMILY MEMBERS

Aunt

Uncle

Cousin

Cousin

Ásító november

Álmos a pók
Álmos a pók
Télire kristályhálót sző.
Álmos a Hold
Álmos a Hold
Éj szele sebbel-lobbal jő.
Álmos a vár
Álmos a vár
Kőfala reccsen, ajtót zár.
Álmos a tó
Álmos a tó
Jégpizsamában szunnyad már.

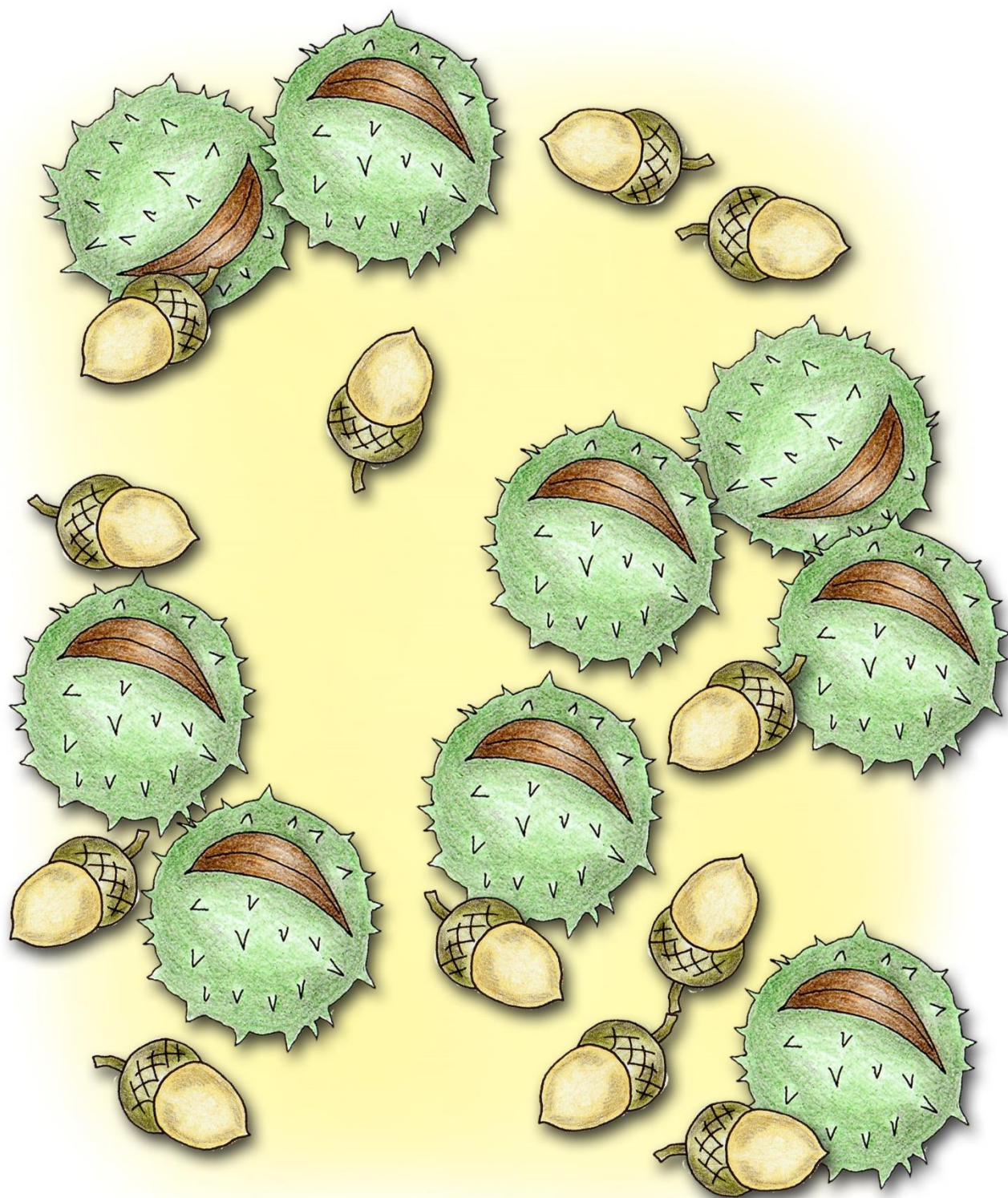

Téli álom-váró

Két pici hópihe szállt ide rám.
Nézd, anya, mily csini lett a ruhám!
Látod-e; izzad a fagy-kapitány?
Vár a havon, meseszép paripán.

Csendül az éjjeli Hold-szerenád,
elrepülök vele álmokon át.
Reggel a Nap hoz a fény-fogatán,
s itt maradok veled, édesanyám.

Írd az üres téglalapokba, hány gesztenyét és hány makkot számoltál a képen! Azt, amiből a legtöbb van, színezd ki!

Vándor Várhegyi Ibolya

A kíváncsi Marylou

Eljött a tél, és Marylou tündér, **mint** a többi pillangótündér, téli nyugovóra tért fakéreg otthonába. Igen ám, de Marylounak most nem jött álom a szemére, csak forgolódott egyik oldaláról a másikra. Mi bántotta Marylout? A kíváncsiság. Ő még soha nem látott havat, el sem tudta képzelni, milyen lehet.

A pillangótündéreknek nem volt szabad télidőben kimenni, **mert** azonnal megfagytak volna. Ezért csak hallásból ismerte a telet. Egy idős pillangótündér mesélt neki róla, aki szintén csak hallotta, nagyon régen, egy kis mókustól, aki menedéket keresve a hideg elől, betévedt hozzájuk. A mókus elmesélte, hogy olyan hideg volt odakint, hogy majdnem megfagytak a lábcskái, és ők megtapinthaták a bundájához **TAPADT** csillogó jégdarabokat, amelyek kis idő alatt vízcseppekké olvadtak.

Felkelt hát Marylou rózsaszirmos ágyacskájából, és kiosont a szobából. Gondolta, megkéri barátnőjét, Riát, tartson vele, nézzék meg, milyen a hó. De Ria tündér már aludt, hiába szólongatta, nem ébredett fel. Első álmából egy tündért nagyon **NEHEZEN** lehet felébreszteni, ezért Marylou nem is próbálkozott sokáig, egyedül indult el a jól bezárt ajtó felé. Nehezen, de sikerült kinyitnia az ajtót, amelyen át rögtön beáramlott a hideg. Marylou megborzongott. Ilyet ő még soha nem érzett, de **NEM** rettent vissza, kilépett az ajtón.

Odakint fehér fényben, szikrákat szórva villogott a sok apró hókristály. Minden fehér volt és csillogott. Gyönyörű és lenyűgöző volt a látvány. Marylou szinte tátott szájjal bámulta. Bár csak egy pár perce volt kint, vacogni kezdett a foga. Selyemtopánkája átázott és olyan hidegen tapadt a lábához, hogy azt hitte, menten megfagy. Pillangószárnya is megdermedt a hidegtől. Megfordult, és elindult **LASSAN** az ajtó felé. Mielőtt odaért volna, lehajolt, és kezébe vett egy csillogó hócsillagot, gondolta, megmutatja társainak. Utolsó erejével lenyomta a kilincset és

beesett az ajtón. Úgy talált rá két őrtündér, akik megéreztek a befele áramló hideget, és odamentek megnézni, mi történt. Karjaikba kapták **MARYLOUT** és bevitték a szobájába. Meleg rózsateával kínálták, amelytől felmelegedett.

– Mit tettél Marylou? A tündérkirálynő nagyon meg fog haragudni, ha meghallja, mi történt. Ha nem vesszük észre a nyitott ajtót időben, te is és minden más tündérke is **megfagyott** volna.

De Marylout most nem érdekelte, mit mond majd a királynő. Majd tavasszal vállalja tetteért a felelősséget. De most boldog volt, mert teljesedett a kívánsága, látta a havat, amit még egy tündér se látott.

– Nézzétek csak... – nyújtotta előre kis kezét – Ilyen a hópehely! – mondta még, és **AZONNAL** elaludt.

A két tündér csak nézte Marylou előrenyújtott tenyerét, amelyben egy parányi vízcsepp csillogott. Betakarták a puha, rózsaszírom paplannal. És Marylou mosolygott álmában. Bár majdnem megfagyott, mégis látta a havat. És igen, megérte, mert gyönyörű volt az, **amit** látott.

Bódai-Sós Judit

Mérges manó

Láttam tegnap egy kismanót,
azt hiszem, hogy mérges volt.
Finom sütivel kínáltam,
de ő mindent félretolt.

Mélyen ráncolta homlokát,
összehúzta a szemét,
ökölbe szorított kézzel
püfölgette a fejét.

Kérdeztem, hogy mi a baja,
de még nem is válaszolt.
Csak a fogát csikorgatta –
nagyon csúnya hangja volt.

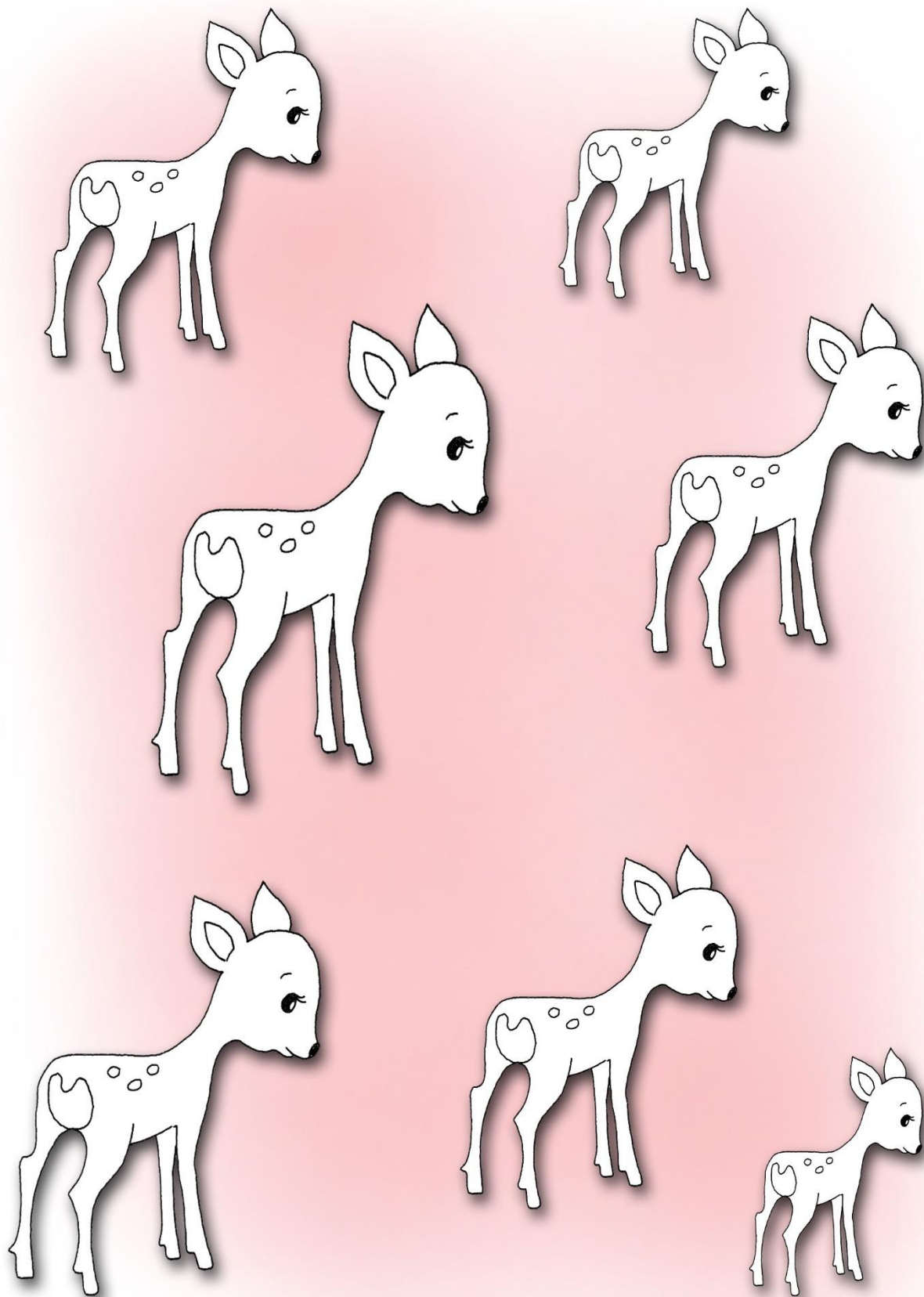
Végül aztán jött egy szánkó,
rajta ült a Télanyó.
Szeretettel megölelte,
s felszállt mellé a manó.

Láttam ám, hogy ott a szánkón
már mosolygott a csibész.
Minden mérge elpárolgott –
nem is volt itt semmi vész.

Mikulás

Minden gyermek nagyon szeret,
Ismernek jól, s tudják neved.
Körbejárod a világot,
Utadon repít a szánod.
Lassan lépkedsz, csizmád koppan,
Áldásodtól szívünk dobban.
Siess hozzánk, Mikulás!

Három egyforma nagyságú őzike van a képen, keresd meg és karikázd be őket! A legnagyobb őzিকét színezd ki!

Burinda Veronika

Téli örömek

Lassacskán beköszönt a tél,
átnyargal a tájon a szél.
Vele tart a zimankós dér,
s a napocska vacogva kél.

Megpihen s alszik a vándor,
csendes már a nyári tábor.
Nem látsz gyerkőcöt, ki táncol,
a tűznél, mi nyáron lángolt.

Most másként örül a lurkó,
elbűvöli a hulló hó.
Előkerül már a szánkó,
röpül vele, mint a füttyszó.

Majd elhagzik a varázsszó:
– Gyere el hozzám, Télapó!
S a teli puttony roskadó,
az ajándéka hintaló.

Őt követi a karácsony,
s a csillogás elvarázsol.
A szív szavát meghalljátok:
sok boldogságot kívántok!

Segíts a gyerekeknek a szánkóhoz jutni! Színezd ki a helyes utat!

Melyik a kakukktojás és miért? Karikázd be a képet!

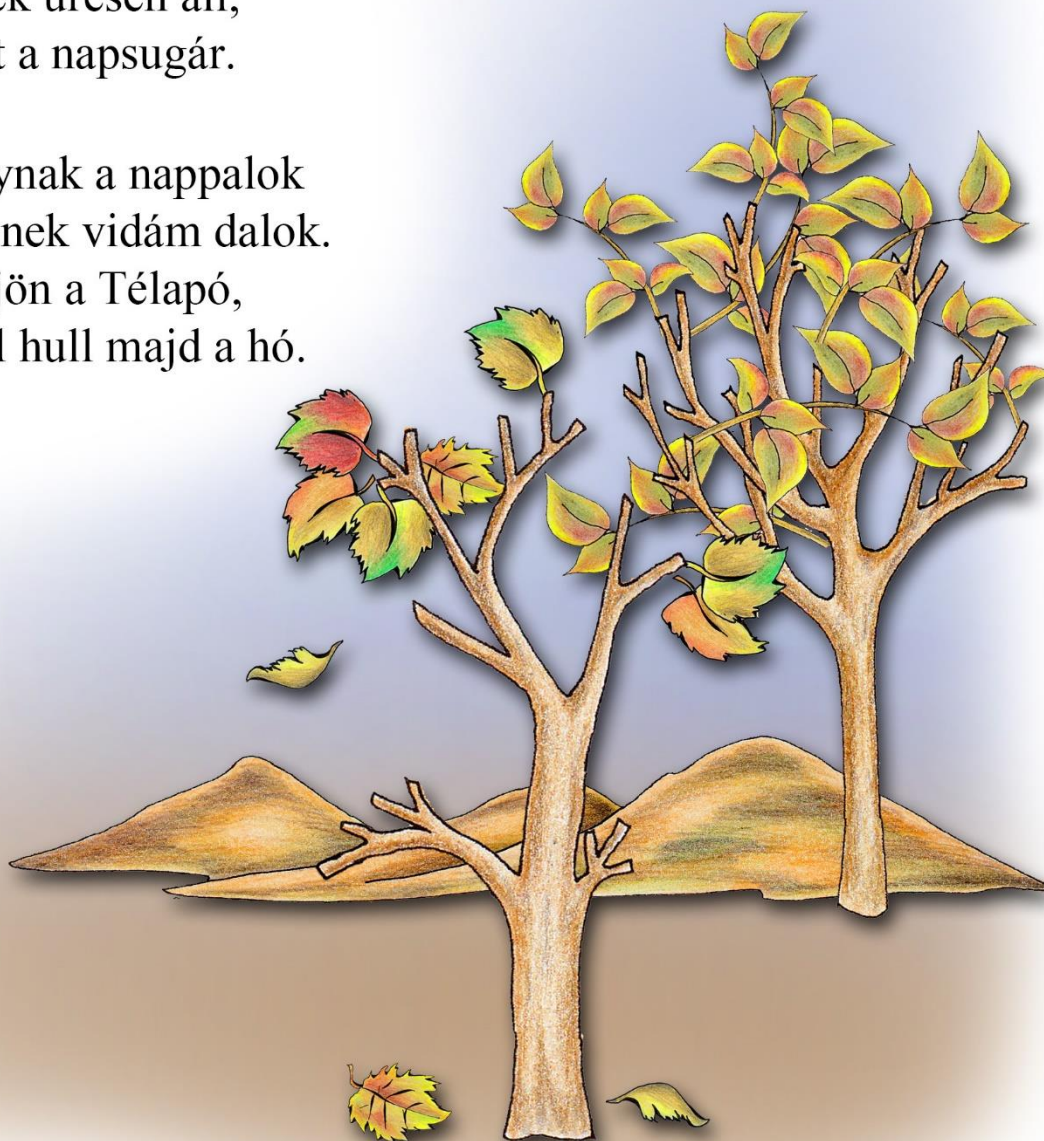
Vándor Várhegyi Ibolya

Nemsokára

Nemsokára itt lesz a tél,
Fakó rétre leszállt a dér.
Rozsdás levél remeg a fán,
Messze repül szelek szárnyán.

Lassú táncot jár az eső,
Nyöszörög a kopasz erdő.
Madárfészek üresen áll,
Pihenni tért a napsugár.

Hamar fogynak a nappalok
Nem zengenek vidám dalok.
De ha megjön a Télapó,
Szakállából hull majd a hó.

Az igazi Mikulás

Szent Miklós a kis-ázsiai Patarában született, gazdag kereskedőcsaládban. Szüleit kiskorában elvesztette, egyik rokona nevelte. Örökségét jótékony célokra széosztogatta. Az emberek tisztelték és szerették, s tettei miatt már életében szentnek tartották.

Mikulás mondóka

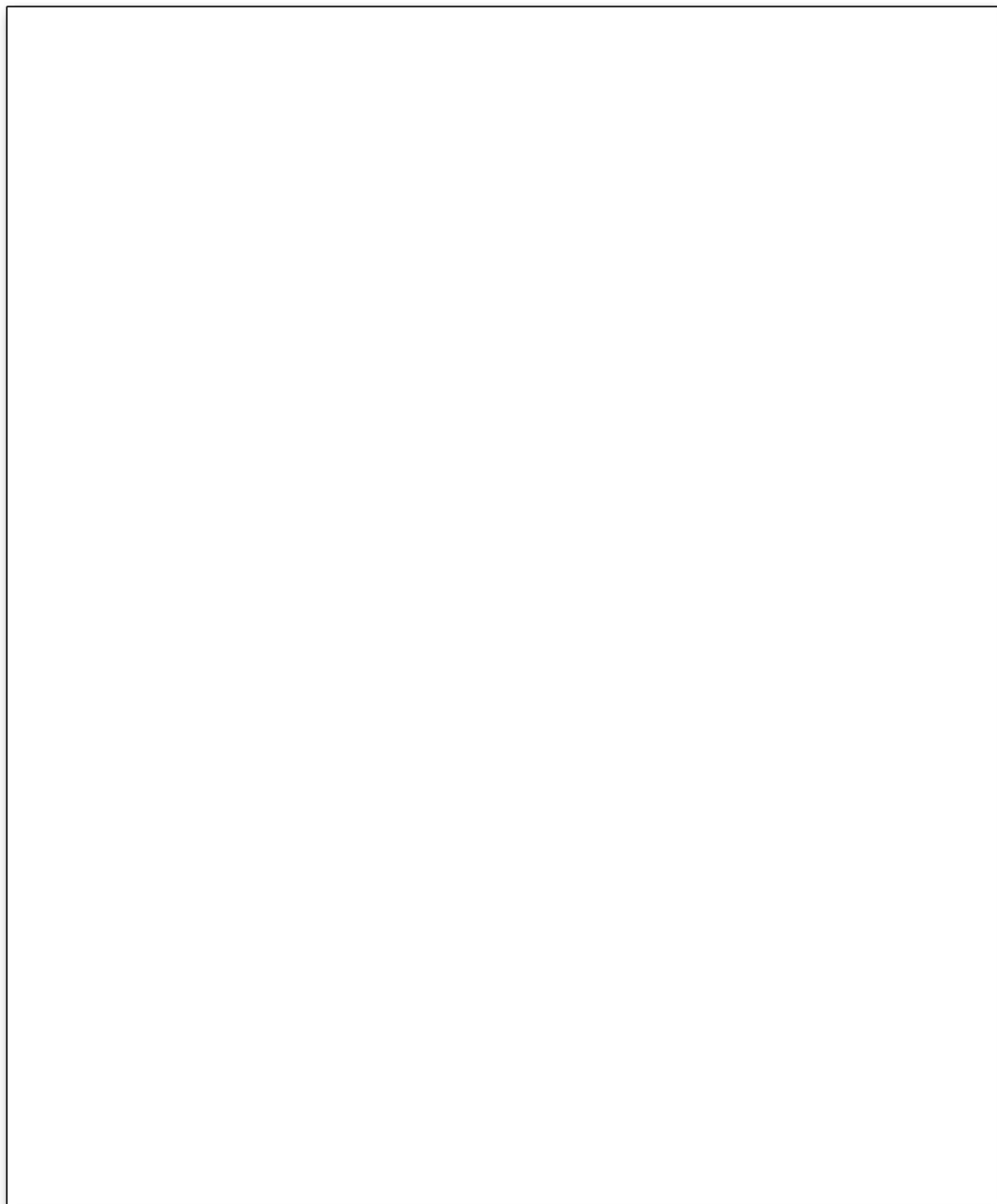
Az erdőben van egy ház,
abban lakik a Mikulás.
A bajusza hófehér,
a szakálla térdig ér,
a puttonya sokat ér,
sok ajándék befér.

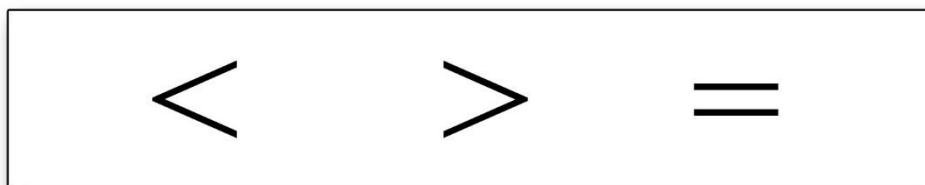
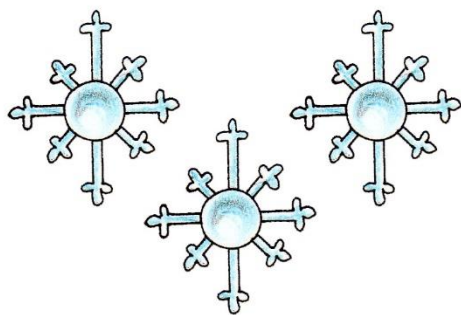
Rajzold le az erdőt és
benne a Mikulás házát!

A gyerekek, Mikulás este kiteszik az ablakba a szépen megtisztított csizmákat, cipőket és várják, hogy az öreg Mikulás ajándékot tegyen bele! A rossz gyerekek virgácsot kapnak!

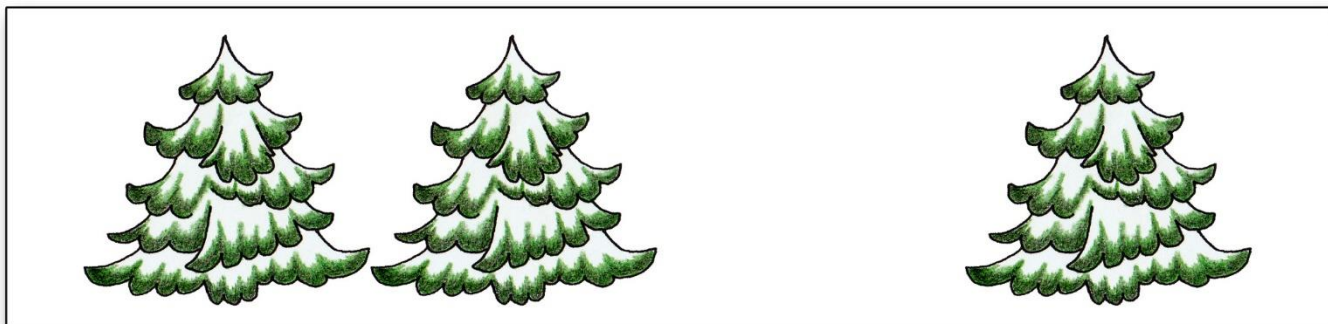
Te jó voltál? Mit kaptál a Mikulástól? Rajzold le és küldd el Pinkynek!

A legszebb rajzok megjelennek majd a Pinky Manó Birodalma facebook oldalán!

Mindkét oldalra képek vannak rajzolva. Melyik jelet kell középre tenned, hogy igaz legyen az állítás?

$$1+1 = 2$$

$$2+1 = 3$$

$$2+2 = 4$$

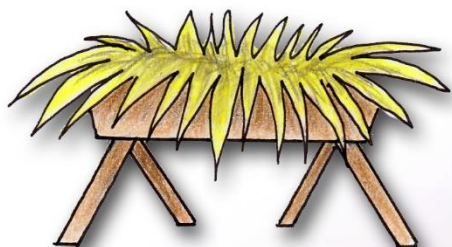
$$2+3 = 5$$

Donászy Magda

Áll a fenyő az erdőben

Áll a fenyő az erdőben,
Zöld ruhában, ünneplőben.
Tél van, ága csupa hó,
Ráfújta a Télapó.

Melyik művelet illik a képre? Kösd össze egy vonallal a valódi eredményt!

Eltévedt az őzike. Segíts neki az etetőhöz jutni! Színezd ki kékre a helyes utat!

Köszegi-Arbeiter Anita

A téli szellő

A téli szellő meg volt róla győződve, hogy őt **SENKI** sem szereti, ellentétben a többi évszak szellőivel. A tavaszi szellő hasznos, hiszen hozza-viszi a virágport, így segít a növényeknek. Nyáron a tikkasztó melegben nyújt nagy örömet egy hűvösebb fuvallat, ezért a nyári szellőt is nagyon sokan szeretik. És milyen szép ősszel a színes falevelek kavargó tánca, ahogy az őszi szél felkapja őket! A téli szellő biztos volt benne, hogy ő **bizony** nem tud ilyet.

Télen nincs virág, aminek segíthetne, a hűvös fuvallatától csak még jobban fáztak az emberek, ha pedig felkavarta a havat, inkább a házaikba húzódtak. A téli szellő nagyon bánatos volt, hogy őt senki sem kedveli. Ám egyszer, amikor beköszöntött a tél első napja, a téli szellő elhatározta, hogy bebizonyítja, hogy ő is hasznos.

Azt ugyan még nem tudta, mit is tehetne, amitől megszeretik őt az emberek, de **MEGFOGADTA**, hogy nagyon fog igyekezni.

Járta hát a várost, fújt a főtéren, fújt a kacskaringós kis utcákban, de mindenhol csak azt hallotta, hogy bár ne fújna. Kedvetlenül telepedett fel hát az iskola tetejére, és azon tanakodott, hogy talán akkor jár a legjobban, ha idén inkább visszamegy a felhők fölé, és elő **SEM** jön a következő évig.

Szomorúan figyelte a gyerekeket, akik az iskola udvarán szaladgáltak. Szinte mindenki vidám volt, és élvezte, hogy a napocska kikukucskált a felhők mögül. Ám egy csapatnyi gyerek nagyon bánatosnak tűnt. A szellő lejjebb **LOPAKODOTT**, hogy megtudja, miért nem örülnek a napsütésnek.

– Pedig arról volt szó, hogy holnapra havazni fog – tárta szét a karját az egyik piros sapkás fiú. – Még az időjárásjelentést is meghallgattam – mondta, mintha ez valami nagyon nehéz feladat lett volna.

– Nézd meg, süt a nap – rázta a fejét egy kék sálas lány. – Még ha esne is, úgymint elolvad **HOLNAPRA**.

– Akkor le kell fújni a versenyt – mondta csalódottan egy másik lány.
– Hó nélkül nem lehet hóembert építeni.

– Várjunk holnapig, még eshet a hó – makacskodott a piros sapkás fiú. A többek már épp a szavába vágtak volna, amikor megszólalt a következő órát jelző csengő, és mindenkinek vissza kellett mennie a **terembe**.

A szellő tanakodott, hogyan segíthetne nekik. Ő havazni nem tud, de ismert olyan felhőket, akik igen. Bár a hófelhők messze voltak, viszont a szellő reggelre ide tudja őket röpíteni, ha nagyon igyekszik. Nem is teketóriázott tovább, a nyakába kapta a lábát, és már suhant is, át árkon-bokron, hegyen-völgyön. Mire elérte a hófelhőket, már leszállt az este, a felhőpamacsok pedig már, **LASSAN** szitálva a havat, szunyókáltak.

A szellő óvatosan, hogy fel ne ébredjenek, fújni kezdte őket vissza, a város felé. Egész éjjel fújt, reggelre jól el is fáradt. De megérte a fáradságot, mert mire a gyerekek reggel megérkeztek az iskolába, sok-sok fehér-szürke vattapamacs takarta el az eget, és terítette be hóval az **ISKOLA** udvarát.

Délutánra annyi hó esett, hogy bőven jutott a hóemberépítőknek, de még a hógolyózó gyerekeknek is. A szellő vidáman figyelte a készülő szobrokat és a boldog gyerekeket. Néha lemerészkedett, felkavarva egy-egy kisebb hókupacot.

Délutánra több mint húsz hószobor készült el, a gyerekek és a szellő is boldogan találgatta, hogy ki fogja megnyerni a versenyt. Bár senki sem tudta, hogy a sok havat a téli szellőnek köszönhetik, a szellő boldog volt, mert tudta, ő is tud hasznos lenni. Fel is **KEREKEDETT** hát, hogy egész télen segíthesse a város lakóit.

Rajzold az üres négyzetbe azt, amit hó nélkül nem lehet építeni!

Vándor Várhegyi Ibolya

Mikulásváró

Messze, messze, felhők mögül
Jégországnak közepén,
Kilenc tornyos palotából
Vidám ének száll felénk.

Mikulásnak száz manója
Sűrög-forog ügyesen,
Megtelik a sok-sok csomag,
Egy sem marad üresen.

Tudja jól a manónépség:
Ilyenkor a gyerekek
Ajándékkal várják vissza
A jóságos öreget.

Tele van már a nagy zsákja.
Benne dió, mogyoró,
Készen vár rád a jégszánkó,
Siess nagyon, télapó.

El is indul a Mikulás
Rének húzta szánkóján,
Sötét éjben, karcsú holdnak
Jégcsap csüng a sugarán.

Száz kis manó néz utána,
Felhők fölé, mint repül,
Havas, hideg, téli éjjel,
Piros arcán mosoly ül.

Apró piciny hókristályok
Kísérik a menetet,
Megcsodálják odafentről
A hósapkás hegyeket.

Csengettyűje messze hallik,
Kísérik a csillagok...
Felriadnak a nagy zajra
Álmukból az állatok.

Nem haragszik mégse senki,
Tudják jól, hogy hajnalra
Sok-sok színes csomagot kap
Mindenki az ablakba.

A szép, fényes kiscsizmákat
Megtölti a jó öreg.
Tovasuhan és nyomában
Egy hófelhő közeleg.

Hófelhőből lassan, lassan
Kristálypelyhek hullanak,
Puha fehér takaróval
Utcát, házat bevonnak.

Sárga fényű gyertya lángja
Csillog-villog, jaj, de szép!
Zöld fenyőnek minden ága
Olyan csodás, meseszép!

A csizmában mindenféle:
Csokoládé, mogyoró,
Nyárillatú piros alma,
Pöttyös labda, autó.

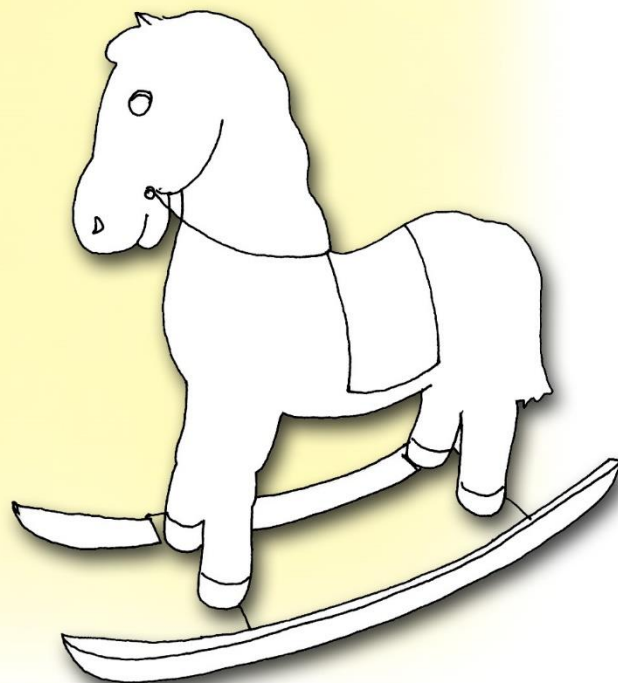
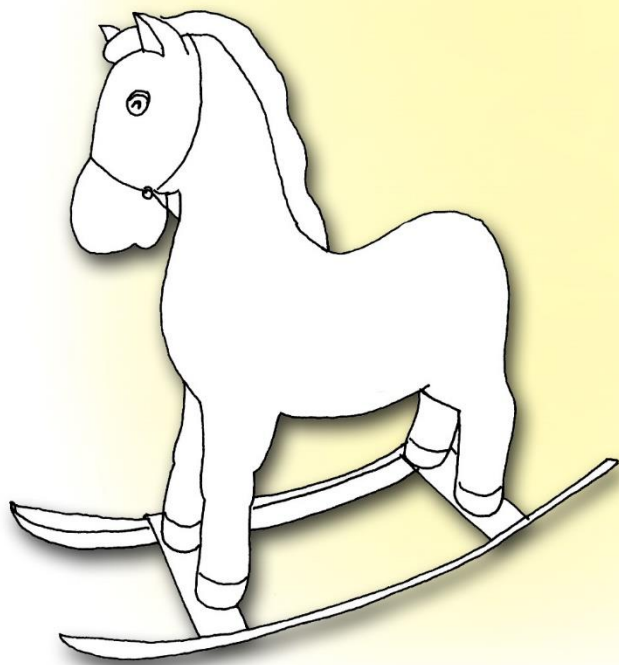
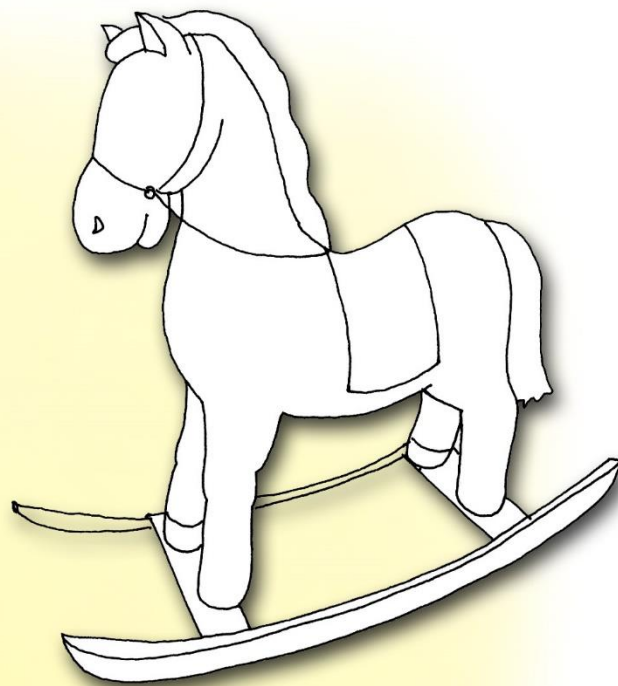
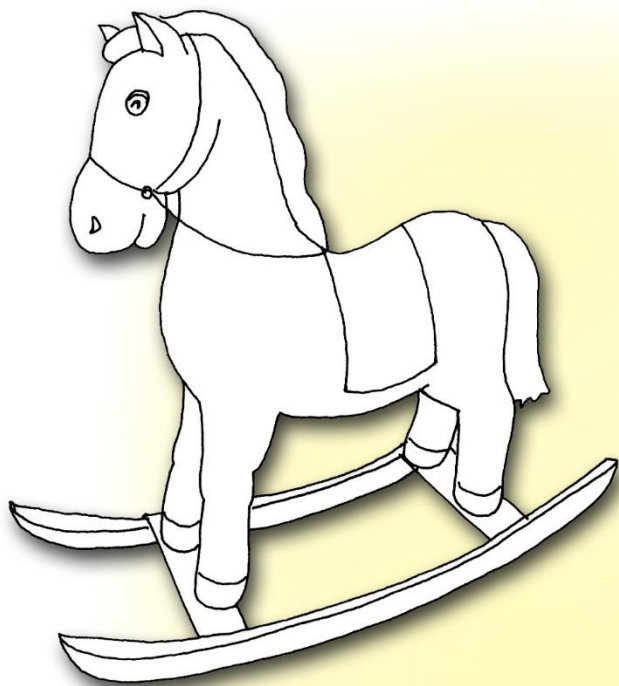
Nemsokára itt a hajnal.
Havasak az ablakok,
Csendes, sötét éjszakában
Repülnek a szarvasok.

Messze tűnik deres szánján
Reggel Mikulás apó,
Visszavárja Télországban
Őt a száz pici manó.

Rajzolj háromszor annyi hópelyhet az üres részbe, mint ahány csomagot számolsz! Díszítsd ki a fenyőt, majd színezd ki!

Fejezd be a hintalovak rajzait, úgy, hogy ugyanolyanok legyenek, mint az első hintaló. Ha sikerült, színezd ki az első hintalovat barnára, a másodikat szürkére, a harmadikat feketére és a negyediket tarkára!

Kékestető

Burinda Veronika

Kékestető a Mátrában található. A csúcsa eléri az 1014 métert. Ez Magyarország legmagasabb pontja.

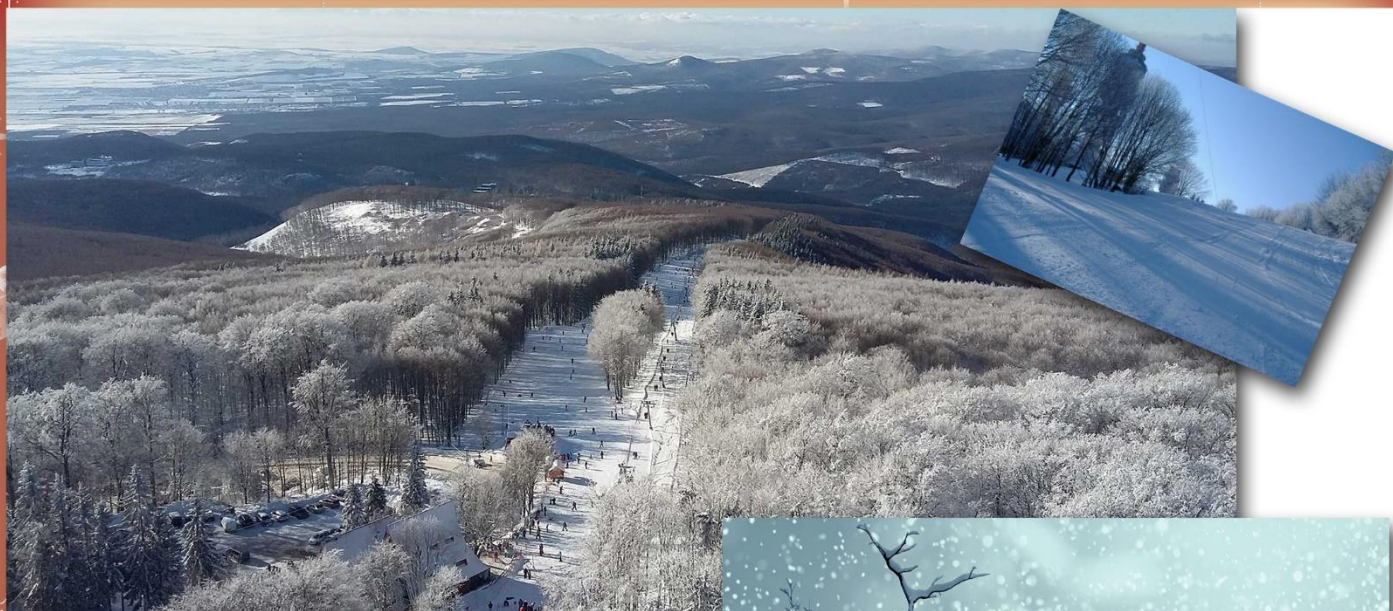
Te hallottál már erről a helyről?

Kékestető a túrázók kedvelt célpontja minden évszakban, ám a téli táj havas mesevilággá változik. A levegő kristálytiszt és a hegytetőről belátni az egész vidéket. A síelők kedvenc helye, hiszen innen indul Magyarország leghosszabb lesiklópályája.

Te síeltél már valaha?

Ámde amilyen szép a hóval borított táj, annyi veszélyt is rejteget. A fákon lévő zúzmara és a fagyott jégdarabkák sérüléseket okozhatnak, ha éppen rátok esik. A talajban lévő mélyedéseket pedig nehéz észrevenni a lehullott hótól, ami betakarja azt.

Ezért mindig óvatosan közlekedj a havas úton!

Te milyen téli sportokat próbáltál már?
Melyiket szereted? Rajzold le ide a kedvencedet!

Vándor Várhegyi Ibolya

Mesebeli

Mesebeli hóesésben,
Mesebeli tájakon,
Elindult már a Mikulás
Szarvas húzta fogaton.

Csilingel a szán csengője
Amerre ő elhalad,
Utána az éj palástján
Sok kis apró fény gyullad.

Sápadtfényű csillagocskák
Üdvözlik az öreget,
Míg a szánkó tovasuhan,
S megkerget egy felleget.

Siess nagyon, jó Mikulás!
Várnak rád a gyerekek!
Ne lepődj meg, ha esetleg
Egy-egy háznál meglesnek.

Karikázd be azt a képet, amely a karácsonnyal kapcsolatos!

Bódai-Soós Judit

Jégvirágos álom

Jégvirágot pingált a Tél a mi ablakunkra,
jó lenne, ha legközelebb paripát rajzolna.
És ha annak szárnya lenne, fel is ülnék rája,
itt hagynám a havas telet, s visszajönnék nyárra.

Hóvers

Friss hó roppan a lábam alatt,
s látom a hóban a lábnyomomat.
Jól tapad, görgetem hólabdám,
mintha a Holdat forgatnám.

Építetek óriás hóembert,
felszedem érte a hótengert.
Hóhegyet hordok a lábához,
hótakarót havas álmához.

Manóajándék

Karácsony szelleme
bújt egy kis manóba,
aprócska kincseket
rejtett el a hóba.

A fázós nyuszinak
kesztyűt a mancsára,
az éhes mókusnak
mogyorót rágcsára.

Nekem egy ragyogó
nagy mosolyt dugott el.
Azt mondta, minden nap
köszönjek ilyennel.

Kedves

bácsi!

Az én **nevem**.....
.....

Az idén lettem: **3**, **4**, **5**, **6**, **7**, **8**, **9** éves.

Testvérem is van. A neve:.....
.....

Ebben az évben **jó** és szófogadó gyerek voltam, ezért arra kérek, hogy hozzád nekem és testvérkémnek **ajándékot**:

NAGYON várlak!

Szeretettel:

Misu cipője

Misu cipője már nem volt az övé. Felesleges lett volna őrizgetnie, mivel már rég kinőtte. Azóta az öccse hordta a cipőt, és most neki is kicsi lett. Nem volt **kisebb** gyerek a családban, így nem volt kinek továbbadni. De a cipő még jó volt. A családban legenda volt az a cipő, éppen emiatt: a többi már rég elkopott, ez meg kiszolgált már két gyereket, akik valljuk be, nem vigyáztak rá túlzottan, és a pásztorkodás amúgy sem egy cipőkímélő foglalkozás. A cipő azonban bírta. Nem volt lukas, nem kopott el a talpa, nem **feslettek** a varrásai. Misu a virágokon kívül, amit Ulénak szedett időnként, még soha semmit nem adott ajándékba, de most úgy érezte, hogy itt az ideje ennek is. A cipő gyerekláb után kiáltott. Mikor legközelebb meglátogatta Arne anyót (vagyis inkább Ulét), szót ejtett a dologról. Seia is ott volt, őt Misu úgy ismerte, mint Arne anyó egyik tanítványát, aki néha **ERRE** jár, hogy új gyógyító kenőcsök és más szerek receptjeit tanulja meg. Igaz, a tündér sokat taníthatott volna még Arnénak is, de ezt nem köthették a fiú orrára.

– Van egy felesleges cipőnk – szólalt meg Misu, miután az utolsó morzsáig eltüntette az almás rétest, amivel Ule megkínálta, és maga elé húzta a bögrét a gyógyfüves teájával.

Arne anyó meglepődött. A felesleges, **MINT** szó eléggé ritkán fordult elő a faluban, és főleg nem szokták cipőkkel kapcsolatba hozni.

– Anyó, te többet jársz az utcákon, nem ismeresz valakit, akinek szüksége lenne rá? Úgy... ekkora. – Misu a két kezével mutatta mekkora a cipő. – Már én is hordtam, meg az öcsém is, de még mindig teljesen jó. Anya azt mondta, biztosan óriások bőréből varrták, hogy **ennyire** erős.

Seia ekkor kicsit fészkelődni kezdett a székében, majd megszólalt.

– Hozd el Misu, biztosan találunk neki gazdát.

– Jól van, holnap hozom.

Misu elbúcsúzott, és hazament. Arne anyó kérdően nézett Seiára, aki tovább fészkelődött, majd egy **nagyot** sóhajtott.

– Misu akkor hordta ezt a cipőt, amikor megmentette Ulét a méhektől. Jutalmul megbűvöltem neki, azért nem vásik el. El is feledkeztem róla. De ha most továbbadja valakinek, akkor le kell venni róla a varázst, nehogy valaki felfedezze – adta meg a tündér a magyarázatot. Arne megcsóválta a fejét. A tündérek nem fedhették fel a kilétüket a föld lakói előtt, és Seia már azzal is megszegte ezt a szabályt, hogy őket, kettejüket **BEAVATTA**. A cipő egy újabb kihágás volt. Arne néha elgondolkodott azon, mennyivel jobb lenne, ha a tündérek mindenkinek segíthetnének, és őszintén szólva nem szerette ezt a szabályt. De egyetlen tündér sem szeghette meg ezt mégsem, csak úgy a saját szakállára. Ráadásul a tündérek őszinte népség voltak, nem szerettek, és nem is nagyon tudtak hazudni, ami még bonyolultabbá tette, hogy Seia rendszeresen erre jár, és Misu érdeklődik utána.

– Ha van rá esélyünk, hogy egy gyereknek rendes cipője legyen télre, akkor azt ki kell használnunk – szólalt meg **ULE**.

– Tudom is, kinek adjuk oda – bólintott Arne anyó. – Igazából akár három gyereknek is odaadhatnánk, csak itt a faluban.

Seia meglepetten kapta fel a fajét. Ő mindig csak Arne házába jött, ami eléggé a falu szélén volt, így nem tudott róla, hogy ekkora a szegénység. Tündéreként ezt soha nem kellett megtapasztalnia, és bár tudta, **hogya** az embereknél több munkába kerül az élelmet és a megélhetésre valót előteremteni, nem gondolta volna, hogy ez nem mindenkinek sikerül. Pedig gondolhatta volna. Ha csak itt körülnéz a házban, már akkor gondolhatta volna, hiszen sem Arne, sem Ule nem bővelkedtek holmikban, és mindig, mindennel takarékoskodtak. Olyan ízt érzett a szájában, mint az ecet, pedig a gyógynövény tea, amit mindhárman kortyolgattak, mézzel volt édesítve. Rá kellett jönnie, hogy nem figyelt eléggé. Kicsit **HARAGUDOTT** is most magára, amiért ezek a dolgok elkerülték a figyelmét.

– Én most megyek – szólalt meg végül. – Akadt egy kis dolgom. Sem Arne, sem Ule nem tartóztatta, ismerték már annyira Seiát, hogy lássák, valami elhatározásra jutott, és azon nyomban neki is lát a megvalósításának. A tündér a köpönyege csuklyáját a fejére **hajtvá**

hamar távozott is.

Ule másnap kicsit csalódott, mert azt hitte, Seia két másik cipővel fog beállítani, de ez nem történt meg. Misu cipője mindenesetre gazdára talált. Aztán valahogy könnyebb évek következtek a **faluban** és a környéken.

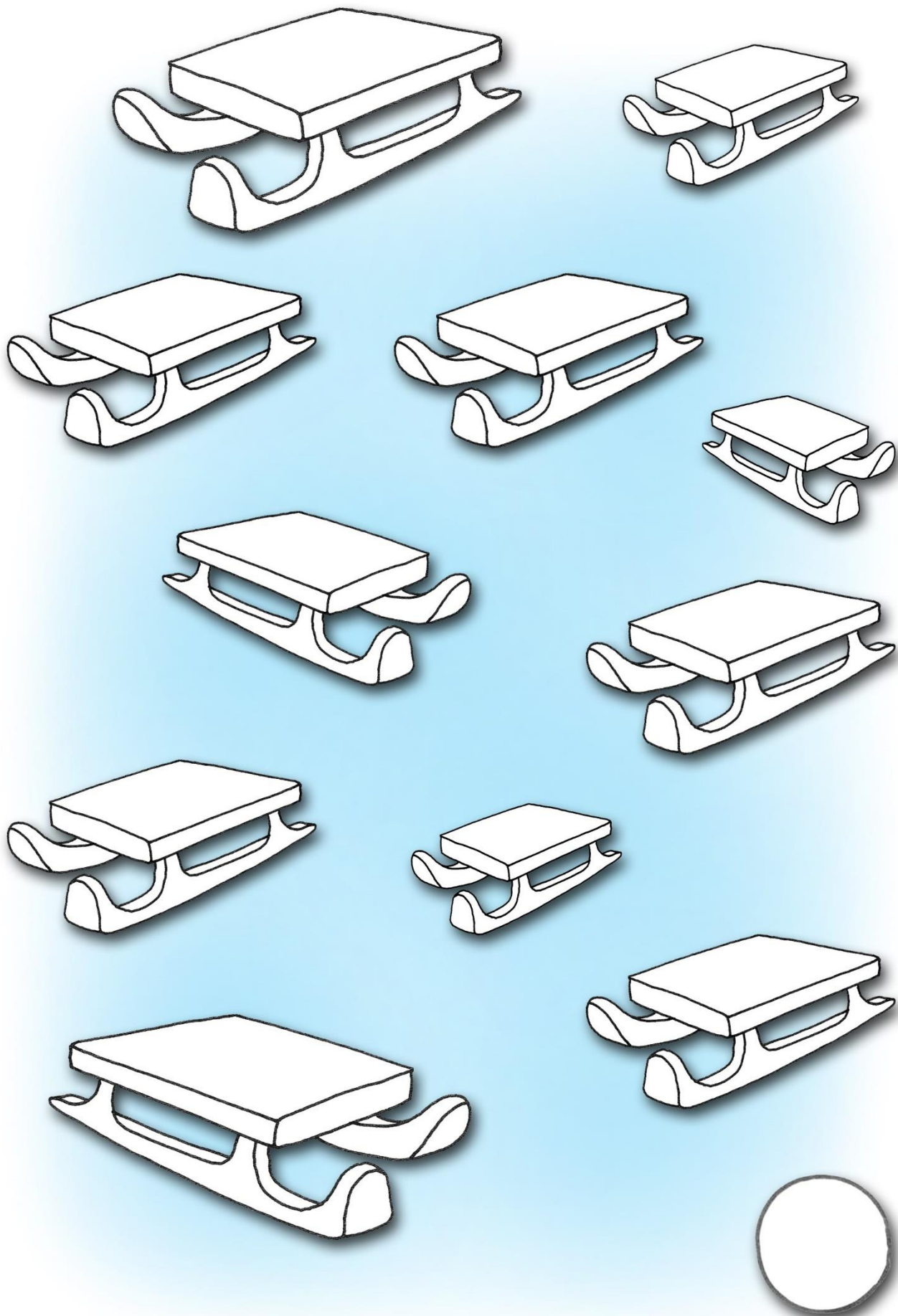
Bár a termés nem lett jobb, a következő télen valamiért senki nem fogyott ki az ennivalóból. A gazdák úgy voltak vele, hogy talán a feleségeik megtanultak jobban takarékoskodni az étellel, az **ASSZONYOK** meg úgy vélték, hogy mégiscsak jobb lett a termés egy kicsivel, és több került a kamrába, csak rosszul mérték. Egyetlen, kicsit fáradt tündér tudta csak a megoldást. Ő volt az, aki éjjelente egy-egy marék lisztet, babot egyéb élelmet csempészett a kamrákba. Mindig csak annyit, hogy még ne lehessen észrevenni a növekedést. Az élelmet nem varázsolta, hogy ne lehessen felfedezni a turpisságot, hanem saját maga termesztette, ő és pár társa. Kemény munka volt ez egész nyáron, úgy élni, **MINT** a többi földműves, és titokban is tartani a vetést egy sűrű erdő mélyén. Seia nem győzte becsülni ezek után az embereket a munkájukért.

Seiát és a társait csak kertésztündérként emlegették a többiek, félig tréfásan, félig tisztelettel. Seia senkinek nem árulta el az emberek közül, mit is művel, de az volt az érzése, Arne anyó sejti az igazságot. Amikor náluk járt, Arne egyre többet mesélt arról, **HOGYAN** is gondozza saját kis veteményes kertjét, milyen nehézségekkel kell megküzdenie, hogy jó legyen a termés. Seia érdeklődve hallgatta a beszámolókat, és sokat tanult belőlük. Ez volt kettejük titkos kis összeesküvése. Arne sosem felejtette el azt is megemlíteni, ha valaki komolyabban **megbetegedett** a faluban, és így a család megélhetése veszélybe került.

Seia ezeknek a családoknak a kamrájában gyakrabban járt ezután. Misu cipője még öt évig bírta. Mire lekopott új gazdája lábáról, már sokkal kevesebben jártak mezítláb, vagy kopott **BOCSKORBAN** a faluban.

Színezd ki, miket vihetett Seia az emberek kamrájába!

Írd a jobb sarokban levő körbe, hány szánkót számoltál a képen, majd színezd ki a jobb felé néző legnagyobb szánkót és a bal felé néző legkisebb szánkót!

Ahány fenyőágat számolsz a képen, annyi szaloncukrot rajzolj a Mikulás zsákjába!

A kicsi fenyő

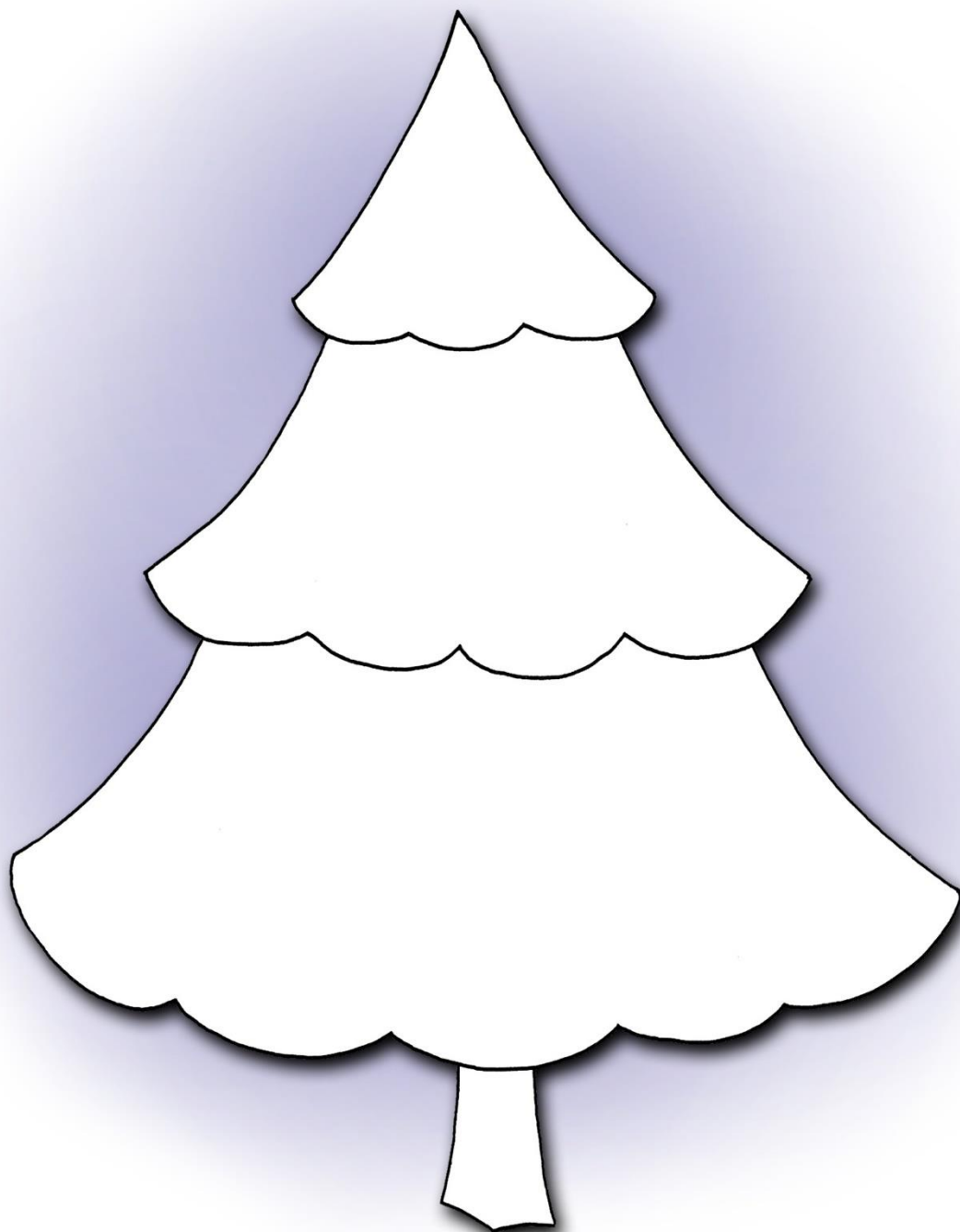
A kicsi fenyő egy fenyőültetvényen élt, sok-sok vele egykorú fenyővel. Boldog volt, szerette a napfényt, az éltető esőt, a szelet, amely megsimogatta és megfésülte az ágait, a madárcákat, akik énekeltek **neki** reggelenként.

Aztán egy szürke téli napon, emberek jöttek, kiásták gyökereit, szűk vederbe tették és teherautókra sorakoztatták társaival együtt. A kicsi fenyő félt, és félték a társai is. Fájtak a megtépázott gyökerei, de azért még integetett az ültetvényen maradt társainak és a madárcáknak, **akik** elkísérték egy darabig. Hosszú utazás után az autó megállt, és a kis fenyők, nagy, fényes üzlet udvarába kerültek. Megint emberek jöttek, kicsik és nagyok, akik nézegették őket, válogattak, majd megvásárolták a nekik tetsző fenyőfát. A kicsi fenyőt egy kislány és az anyukája vette meg. Meleg **OTTHONUKBA** vitték, és mindenféle csillogó gömböt, aranyzálat és színes, villogó égőket aggattak rá. A kis fenyő nem tudta, mi az a sok valami, amit ráaggatnak, hiszen ő csak madárcákat tartott eddig az ágain. Kiabált is fenyő nyelven torkaszakadtából, hogy hagyják már abba, hiszen nem tetszik neki, amit vele tesznek. A gömbök húzták az ágait, az égők égették a tűleveleit, a gyökereit **pedig** nyomta a veder.

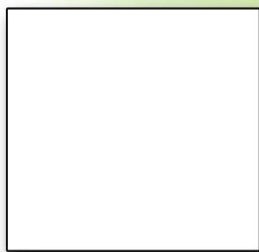
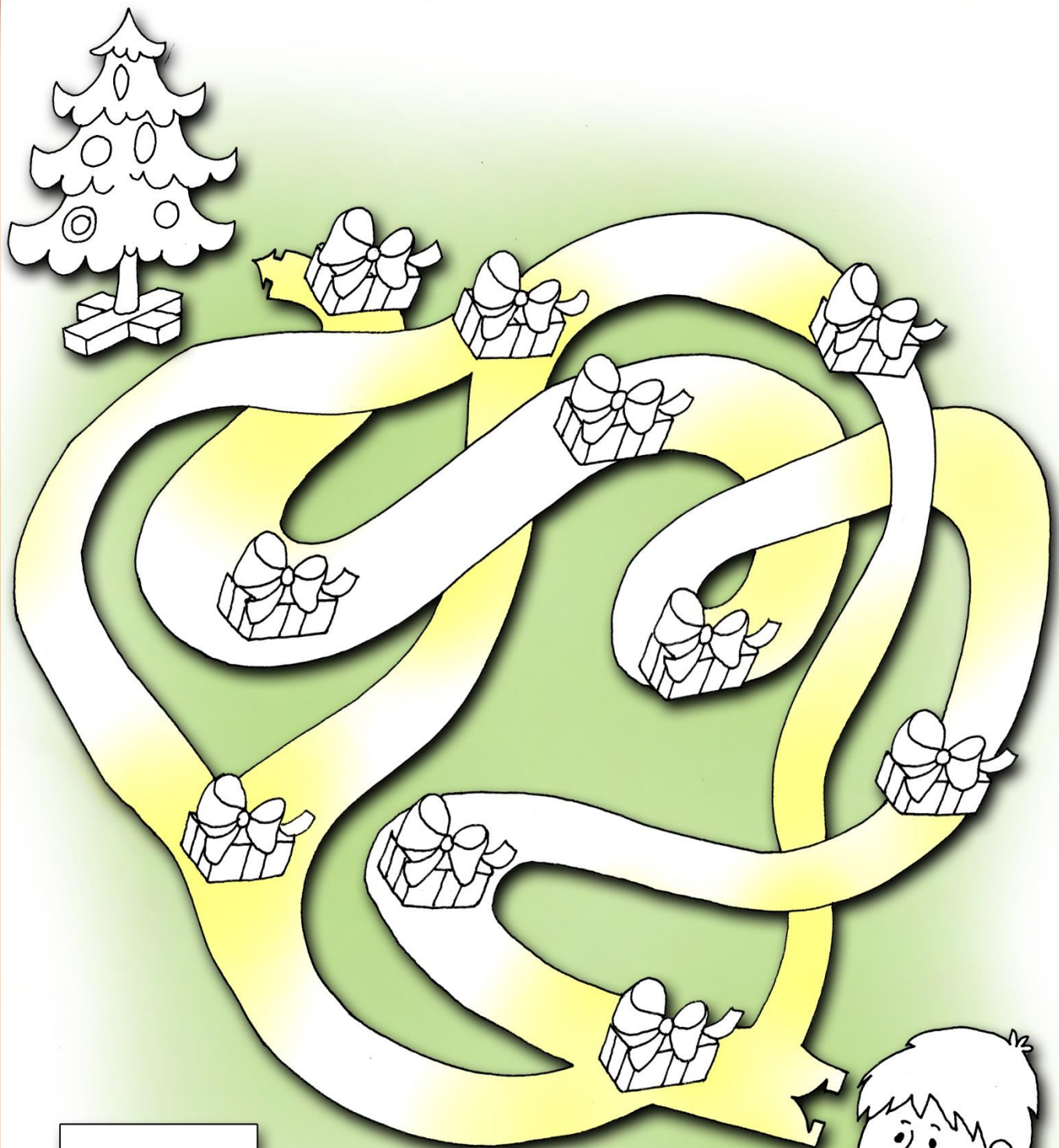
De az emberek nem értették a fenyő nyelvét, gyönyörködve álltak körül és csodálták a díszes karácsonyfát. A kis fenyő pedig szomorú volt. Sírt, ám senki nem látta könnyeit, senki nem értette fájdalmát. Aztán egy éjjel sikerült belépnie a kislány álmába, és elpanaszolta neki fájdalmát. Reggel a kislány könnyes szemmel mesélte el anyukájának, mennyire szenved a kicsi fenyő a házukban. Anyukája gondolkodott egy keveset, majd nekilátott: **LESZEDTE** a fácskáról a gömböket és az égőket, azután ásót fogott és kiültette a kis fenyőt az udvarra. Újra boldog lett a fenyő. Gyökerei meggyógyultak a földben,

és ahányszor meglátta a kislányt, hálásan **INTEGETETT** neki szép, sötétzöld ágaival.

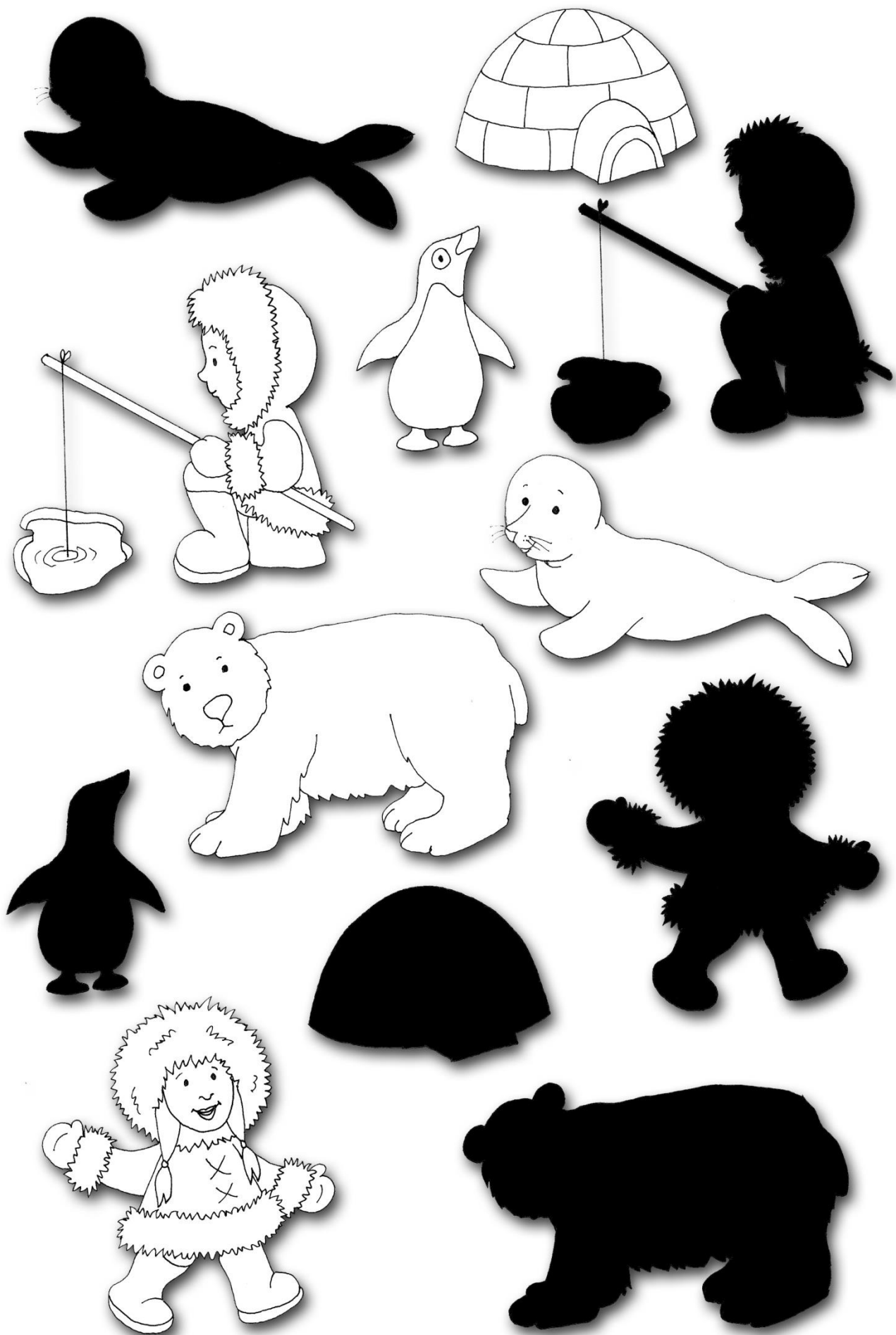
Az évek teltevel magas, gyönyörű fenyőfa lett belőle. Ágai közt madarak laktak, és most már nem sírt és nem félt, ha karácsonykor gömböket és villogó égőket aggattak rá, mert erős volt, a hideg pedig nem **ENGEDTE**, hogy az égők megégessék a tűleveleit. Örült, amikor a kislány, aki maga is felnőtt már, két kis apró gyermekével körülugrálta. Fenyőhanganon ő is Boldog Karácsonyi Ünnepeket kívánt nekik, és kíván minden kis olvasónak is, aki **olvassa** a történetét!

Díszítsd fel, majd színezd ki a kis fenyőt!

Segíts a kisfiúnak a karácsonyfához jutni!
Útközben színezd ki azokat a csomagokat,
amelyeket magával vitt a fiúcska! A kisfiút és
a karácsonyfát is színezd ki! Írd az üres kockába,
hány csomagot tett a fa alá a kisfiú!

Színezd ki, majd kösd össze a képeket az árnyképeikkel!

Karácsonyt ül a világ

Erdő, mező hóbundában,
ünnep lobban gyertyalángban,
dalt susog a fenyőág.
Karácsonyt ül a világ.

Szép tündérek, csúf koboldok
– ilyenkor mindegyik boldog –,
angyalszárnyú paripák.
Karácsonyt ül a világ.

Szívek nyílnak, mint a rózsák,
minden bút elmos a jóság;
csepp kis szeretet-virág.
Karácsonyt ül a világ.

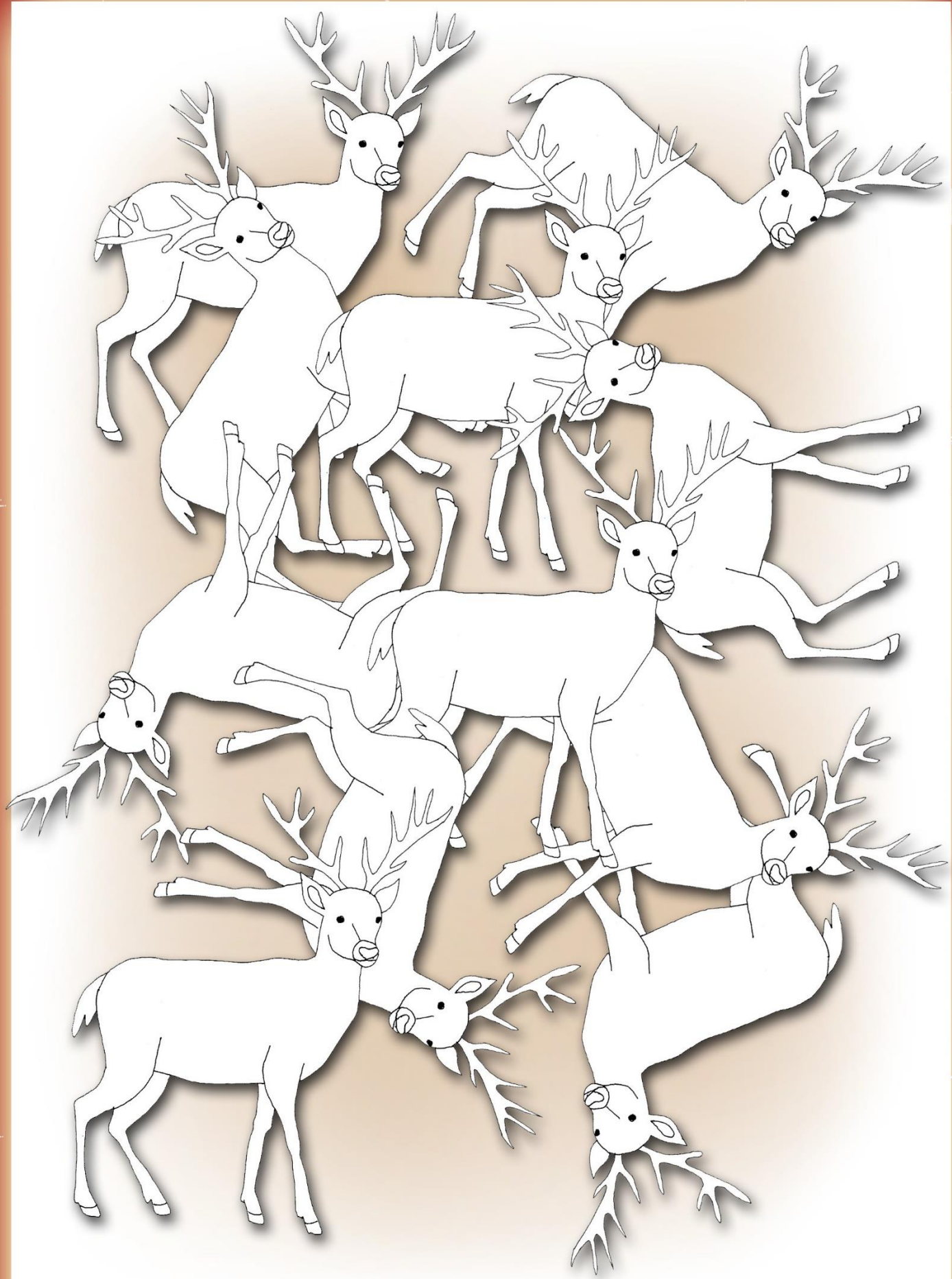

Mondóka

Jön már, jön a Mikulás,
Pucoljuk ki a csizmát,
Hogyha tetszik majd néki,
Ajándékkal megtölti.

A Mikulás bemászik a kéményen, de nem találja az ajtót!
Segíts neki! Színezd ki piros ceruzával az utat, hogy rátaláljon!

Hány szarvast számolsz a képen?

Keresd meg és színezd ki a két egyforma gyertyát!

2022

Január

V	H	K	Sz	Cs	P	Sz
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Február

V	H	K	Sz	Cs	P	Sz
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

Március

V	H	K	Sz	Cs	P	Sz
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Április

V	H	K	Sz	Cs	P	Sz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Május

V	H	K	Sz	Cs	P	Sz
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Június

V	H	K	Sz	Cs	P	Sz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Július

V	H	K	Sz	Cs	P	Sz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Augusztus

V	H	K	Sz	Cs	P	Sz
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Szeptember

V	H	K	Sz	Cs	P	Sz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Október

V	H	K	Sz	Cs	P	Sz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

November

V	H	K	Sz	Cs	P	Sz
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

December

V	H	K	Sz	Cs	P	Sz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

pinkymano2020@yahoo.com

Pinky Manó Birodalma

Ismeretterjesztő folyóirat,
3-10 éves gyerekeknek

Kiadja:

Vándor Várhegyi Ibolya, Déva

Főszerkesztő:

Vándor Várhegyi Ibolya

Szerkesztő és korrektor:

Balogh-Bóbis Ildikó

Munkatársak:

Burinda Veronika, Csatlós Zsófia, Vándor Alexandra

Írók:

Bódai-Soós Judit, Burinda Veronika, Domokos Anna,
Kőszegi-Arbeiter Anita, Vándor Várhegyi Ibolya

Illusztrációk:

Vándor Várhegyi Ibolya (Viorica Violet Vándor)

www.google.com/images

Műszaki szerkesztő:

Vándor Várhegyi Ibolya

E-mail:

pinkymano2020@yahoo.com

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/pinkymanobirodalma>

<https://www.facebook.com/pinky.mano.98871>

ISSN 2734 - 7133

ISSN-L 2734 – 7133

E-MAIL cím: pinkymano2020@yahoo.com

POSTA cím: 330012 Deva
bd. Decebal, bl.8, sc.A, ap.8
jud. Hunedoara
Romania

A **Pinky Manó Birodalmának** tartalmát csak személyes célra lehet felhasználni, valamint óvodákban, iskolákban. **Eladása tilos!** A folyóirat bármely részének más újságokban való közzététele, kiadása, nyomtatása, ill. elektronikus megjelentetése csak a főszerkesztő engedélyével lehetséges.

A közölt cikkek és illusztrációk szerzői jogvédelem alatt állnak! Kérlek, tartsátok tiszteletben a szerzők önzetlenül felajánlott munkáját!

A szerkesztőség a beküldött leveleket rövidítve, illetve szerkesztve közli. A meg nem jelent rajzokat, kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza. A szerkesztőség nem vállal felelősséget a beküldött kéziratok tartalmáért.

Vándor Várhegyi Ibolya (Violet V. Vandor)
könyvei megvásárolhatók az Amazon.com oldalon.
A három angol nyelvű könyv hamarosan magyarul
is megvásárolható lesz. Már előrendelhető!

Honlapok: <https://fairytale.5mp.eu>
<http://violetvandor.5mp.eu>

Amazon.com oldala:

<https://www.amazon.com/Violet-Vandor/e/B00NDYBK1S>